

Mannréttindaskrár Sameinuðu Þjóðanna og Evrópuráðs

Bjarni Benediktsson – Mannréttindaskrár Sameinuðu Þjóðanna og Evrópuráðs

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmálamaðurinn
Askja 2-9, Örk 9

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Mannréttindaskrár Sp. og Evrópuráðs.

1. Yfirlýsing um, að allir séu bornir friálsir og með rétti til virðingar, 1. gr. Sp.

Ekkert samsvarandi í Evr., enda óþarf, með því að öll ákvæði beggja eru reist á þessu sjálfssagða atriði frá sjónarmiði voru og annarra á sama siðmenningarstigi, enda grundvallarregla í vorum rétti. Sbr. 226. og 234-240. gr. hegln. og reglur um foreldravald yfir börnum o.s.frv.

2. Almenn yfirlýsing um jafnrétti manna að lögum, án tillits til ýmissa aðstæðna (kynbátta, litar, skoðana, stjórnskipunar, þjóðréttarstöðu lands hans o.s.frv.), 2. gr. Sp.

Samsvarandi yfirlýsing í 14. gr. Evr. Grundvallarregla í íslenzkum rétti. En sjálf sagt ekkert á móti því að orða hana í stjórnskipunarlögum.

3. Réttur til lífs, frelsis og mannhelgi,
3. gr. Sp. og 9. gr. Í 2. gr og 5. gr. Evr. er réttur til lífs yfirlýstur. Bann við brældómi, nauðungarvinnu, pyndingum og annarri ómannuðlegri meðferð er í 4. og 5. gr. Sp og 3. og 4. gr. Evr. En þar eru ákvæðin miklu nákvæmari, og 5. gr. um frelsi. Þar eru ákvæði um handtöku og varðhald allsundurliðuð og nákvæm um undantekningar. Eru þau í samræmi við íslenzkan rétt og réttarvitund.

Sbr. 65. gr. stj.skr., 226. gr. hegnl. Sbr. og
131. og 134 gr. hegnl., VIII kafla 1. 27/1951.

4. Viðurkenning um aðild allra í lögskiptum,
6. gr. Sp.

Ekkert samsvarandi í Evr., enda víst óskrifuð lög í menningarríkjum. Grundvallarregla í íslenzku rétti, sem orða mætti þó í stj.skr.

5. Yfirlýsing um jafnrétti manna fyrir lögum, 7. gr. Sp. Sbr. 14. gr. Evr. Grundvallarregla í íslenzkum rétti, sem orða má sjálfsgagt í stj.skr.

6. Yfirlýsing um það, að allir skuli eiga athvarf hjá dómstólum til verndar réttindum sínum,
8. gr. Sp. og 10. gr.

Í Evr. 6. gr. 3 og 13. gr. eru ákvæði, sem þetta atriði varða. Ekki er efasamt, að þetta er grundvallarregla íslenzks réttar, sem líka má orða í stjórnarskrá.

7. Viðurkenning á reglunum: Nullum crimen sine lega og nulla pöna sine lege og in dubio pro reo,
11. gr. Sp.

Í Evr. 7. gr. eru samsvarandi fyrirmáli, auk ákvæðis um rannsókn, dóm og refsingu vegna brots, sem refsivert var, þegar það var framið, samkvæmt almennum grundvallarreglum siðaðra þjóða.

Sbr. 1. og 2. gr. hegnl. og 108. gr. laga nr. 27/1951. Varla þörf að taka slik ákvæði í stjórn. Reglur um þetta eru svo grónar í réttarvitund hérlandsmanna, að ólíklegt er, að breytt verði þar um.

8. Viðurkenning á helgi heimilis, bann við hnýsni í einkamál og viðurkenning æruréttinda og bréfhelgi, 12. gr. Sp.

Samsvarandi í Evr. 8. gr. Sbr. 66. gr. stjskr. og XXV. kafla heglnl., VI. og VII. kafla laga nr. 27/1951.

9. Ferðafrelsi um land og úr landi, 13. gr. Sp.
Ekki sérstaklega tekið fram í Evr. Má víst teljast hér samkvæmt grundvallarreglum réttar. Sbr. 226. gr. heglnl.

10. Griðland erlendis, 14. gr. Sp. Gildir ekki um rétta lögsókn vegna pólitisksra brota eða brot gegn markmiði og grundvallarreglum Sp.

Ekkert samsvarandi í Evr. Skiptir varla hér mali. Sbr. þó 9. gr. heglnl. og samninga um framsal brotamanna.

11. Réttur til ríkisfangs og bann við svíptingu bess eftir geðbótta, 15. gr. Sp.

Ekkert samsvarandi í Evr. Sbr. 1. malsgr.

68. gr. stjskr. Íög um ríkisborgarárétt segja til, hvenær maður missir ríkisfangs

12. Réttur til að ganga í hjónaband og skilia við maka, 16. gr. Sp.

Samsvarandi í 12. gr. Evr. Það leiðir af jafnréttisákvæðinu, að öllum, sem annars fullnægja skilyrðum, sé þetta heimilt, enda víst sjálf sagt eftir íslenzkum grundvallarreglum.

13. Heimild til að eiga eignir, bann við eignasvíptingu eftir geðbótta, 17. gr. Sp

Ekki tekið í Evr. Sjá 67. gr. stjskr. og

2. málsg. 68. gr. og lög nr. 63/1919.

14. Sannfæringarfrelsí, þar á meðal trúfrelsí,

18. gr. Sp. Samsvarandi í Evr. 9. gr. Sjá 63.
og 64. gr. stjskr.

15. Skóðanafrelsí. 19. gr. Sp.

Samsvarandi í Evr. 10. gr. Sjá hér 63. og
72. gr. stjskr.

16. Fundafrelsí og félagafrelsí, 20. gr. Sp.

Samsvarandi í Evr. 11. gr. Sbr. 73. og
74. gr. stjskr. og lög nr. 80/1938.

Bann við að neyða mann í félag, 20. gr. Sp.

EKKI í Evr. Sbr. lög nr. 61/1942. Varla þörf
að setja ákvæði um þetta í stjskr. Þó kynni að
þurfa að vernda frelsi manna til að reka eða stunda
atvinnu, þótt maður væri ekki í stéttarfélagi.

17. Pátttaka í stjórn lands, embættisgengi og
lyðræði, 21. gr. Sp.

Ekkert samsvarandi í Evr. Sjá hér 20., 31.
og 34. gr. stjskr. og sbr. grundvallarreglur, sem
hér er eftir farið.

18. Félagslegt og efnahagslegt öryggi, 22. gr.
Sp. Evr. ekkert samsvarandi. I viðbót við á-
kvæði almennra laga varðandi málezni þess má auð-
vitað setja í stjskr. "loforðsgrein" um þetta,
þótt hún muni naumast skipta raunverulegu málí.

19. Frijálst atvinnu val. Sama greiðsla fyrir
sömu verk. Réttlát vinnulaun. Réttur til stétt-
samtaka, 23. gr. Sp.

Ekkert samsvarandi í Evr., naumast ástæða
til þess að taka slið ákvæði í stjórnarskrána.

Samtakafrelsið er viðurkennt í 73. gr.

20. Hvíld og tómstundir, 24. gr. Sp.

Ekkert samsvarandi Evr. Naumast þörf að taka síkt í stjskr.

21. Almennt um lífskjör, vernd mæðra og barna, 25. gr. Sp. Ekkert samsvarandi Evr.

Sbr. 70. og 71 gr. stjskr.

22, Réttur til menntunar og broska, 26. gr. Sp.

Ekkert samsvarandi Evr. Sbr. 71. gr. stjskr.

Skótlalöggjöfin.

Ymsar yfirlýsingar Sp í þessa átt stafa væntanlega af því, að ýmsir félagar Sp. eru víst skammt á veg komnir í þessum eftirnum, og hefur því víst þótt ástæða til að "binda" þá við ýmis loforð, hversu haldgott sem það "band" kann að reynast.

Tvennt hefur víst vakað fyrir höfundum mannréttindaskránnna: Réttindaákvæði almennt og jafnrétti um notkun eða neyzlu réttindanna.

Hér á landi mun mega segja, að hvorutveggja sé fullnægt í skipun þeirra, sem hér er á þessum málum og hefur sumt stoð í skráðum lögum og sumt í grundvallarreglum réttar vors.

Mannréttindaskrár Sp. og Evrópuráða.

L. Yfirlýsing um , að allir séu bornir frjálsir og með rétti til virðingar, l. gr. Sp.

Ekkert samsvarandi í § Evr., enda óarf, með því að öll ákvæði beggja eru reist á þessu sjálfsagða atriði frá sjónarmiði voru og annarra á sömu siðmenningarstigi., enda ~~xxxxxxixxi~~ grundvall. arregla í vorum rétti. Sbr. 226. og 234- 235 240. gr. hegnl. og reglur um foreldravald yfir börnum o. s. frv.

2.2. Almenn yfirlýsing um jafnrétti manna að lögum, án tillits til ýmissa aðstæðna (kyns, kynbátta, litar, skoðana, stjórnskipunar, bjóðréttarstöðu lands hans o. s. fry.), 2. gr. Sp.

~~Ekkixx~~ samsvarandi yfirlýsing í ^{14. gr.} Evr., ~~xxxxxóþekkxuþxxómxákkxum semxtakíðxxarxfxx~~ Grundvollarregla í íslenzkum rétti. En sjálf-sagt ekkert á móti því að orða hana í stjórnskipunarlögum.

3. Réttur til ^{lífss,} frelsis og mannhelgi, 3. gr. Sp. og 9. gr. og 5. gr.

Í f 2. gr. Evr. er réttur til lífss yfirlýstur. Bann við þraeldómið, nauðungarvinnu, pyndingum og annari ómannúðlegri meðferð er í 4. og 5. gr. Sp. og 3. og 4. gr. Evr. En þar eru ákvæðin miklu nákvæmari, og 5. gr. um frelsi. Þar eru ákvæði um handtöku og varðhald allsundurliðuð og nákvæm um undantekningar. Eru þau í samræmi við íslenzkan rétt og réttarvitund. Sbr. 226. gr. stjskr., 226. gr. hegnl. Sbr. og 131. gr. hegnl. , VIII. kafla l. 27/1951.

4. Viðurkenning um aðild allra í lögskiptum, 6. gr. Sp.

Ekkert samsvarandi í Evr., enda víst óskrifuð lög í menningarríkjum. Grundvollarregla í íslenzkum rétti, sem orða mætti þó í stjskr.

5. Yfirlýsing um jafnrétti manna fyrir lögunum, 7. gr. Sp.

Sbr. 14. gr. § Evr.. Grundvollarregla í íslenzkum rétti, sem orða má sjálf sagt í stjskr.

6. Yfirlýsingum það, að allir skuli eiga athvarf hjá dómstólum til verndar réttindum sínum, 8. gr. Sp. og 10. gr.

Í Evr. 6. gr. 3 og 13. gr. eru ákvæði, sem þetta atriði varða. Ekki er efasamt, að þetta er grundvollarregla íslenzkrs réttar, sem líka má orða í stjórnarskrá.

7. Viðurkenning á reglunum: Nullum crimen sine lega og nulla pōna sine lege OXX og in dubio pro reo. , 11. gr. Sp.

Í Evr. 7. gr. eru samsvarandi fyrirmáli, auk ákvæðis um rannsókn, dóm og refsingu vegna brots, sem refsivert var, þegar það var framið, samkvæmt almennum grundvallarreglum síðaðra þjóða.

Sbr. 1. og 2. gr. hrgnl. og 108. gr. laga nr. 27/1951. Varla þörf að taka slík ákvæði í stjskr. Reglur um þetta eru svo grónar í réttarvitund hérlandsmanna, að ó líklegt er, að breytt verði þar um.

~~á helgi bann við
8. Viðurkenning ríkisxheimilisxriðsins hnýsní í einkamál og
viðurkenning æruréttinda, x bréfverx bréfhelgi,
x meitidagnum, 12. gr. Sp.~~

Samsvarandi í Evr. 8. gr. Sbr. 66. gr. stjskr. og XXV. kafla hegnl., VI. og VII. kafla laga nr. 27/1951.

9. Ferðafrelsi um land og úr landi, 13. gr. Sp.

Ekki sérstaklega tekið fram í Evr. Má víst teljast hér samkvæmt grundvallarreglum réttar.

~~10xx~~ Sbr. 226. gr. hegnl.

~~10. Griðland erlendis, 14. gr. Sp. Gildir ekki um rétta lög-sókn vegna pólitiskra brot eða brot gegn markmiði og grundvallarreglum Sp.~~

Ekkert samsvarandi í Evr. Skiptir varla hér máli. Sbr. þó 9. gr. hegnl. og samninga um framsal brotamanna.

11. Réttur til ríkisfangs og bann við svíptingu bess eftir geðþóttu, 15. gr. Sp.

Ekkert samsvarandi í Evr. Sbr. 1. málsg. 68. gr. stjaksr. Lög um ríkisborgarárétt segja til, hvenær maður missir ríkisfangs.

12. Réttur til að ganga í hjónaband og skilja við maka, 16. gr. Sp.

Samsvarandi í 12. gr. Evr. Það leiðir af jafnréttisákvædinu, að öllum, sem annars fullnægja skilyrðum, sé þetta heimilt, enda víst sjálfsgagt eftir íslenzkum grundvallarreglum.

13. Heild til að eiga eignir, ~~xkxxxgrxxsb~~, bann við eignasvíptingu eftir geðþóttu, 17. gr. Sp.

EKKI tekið í Evr. Sjá 67. gr. stjskr. ~~og 2. málsg. 68. gr. og lög nr. 63/1919.~~

14. Sannfaringarfrelsi, bar á meðal trúfrelsi, 18. gr. Sp.

Samsvarandi í Evr. 9. gr. Sjá 63. og 64. gr. stjskr.

15. Skoðanafrelsi, 19. gr. Sp.

Samsvarandi í Evr. 10. gr. Sjá hér 63. og 72. gr. stjskr.

16. Fundafrelsi og félagafrelsi, 20. gr. Sp.

Samsvarandi í Evr. 11. gr. Sbr. 73. og 74. gr. stjskr. og lög nr. 80/1938.

Bann við að neyða mann í félag, 20. gr. Sp.

Ekki í Evr. Sbr. lög nr. 61/1942. Varla þörf að setja ákvæði um þetta í stjskr. Þó kynni að þurfa að vernda frelsi manns til að reka eða stunda atvinnu, þótt maður væri ekki í stéttarfélagi.

17. Bátttaka í stjórn lands, embættisgengi og lýðræði, 21.
gr. Sp.

Ekkert samsvarandi í Evr. Sjá hér ^{20,} 31. og 31. gr. 34. gr. stskr. og sbr. grundvallarreglur, sem hér er eftir farið.

18. Félagslegt og efnahagslegt öryggi,, 22. gr. Sp. Evr. ekkert samsvarandi. Í viðbót við ákvæði almennra laga varðandi málefni þessi má auðvitað setja í stjskr. "loforðsgrein" um þetta, þótt hún muni naumast skipta raunverulegu málí.

19. Friðalst atvinnu val. Sama greiðsla fyrir sömu verk. Réttlát vinnulaun. Réttur til stéttarsamtaka, 23. gr. Sp.

Ekkert samsvarandi í Evr.. Naumast ástæða til þess að taka slík ákvæði íþstjórnarskrána. Samtakafrelsið er viðurkennt í 73. gr.

20. Hvíld og tómstundir, 24. gr. Sp. Ekkert samsvarandi Evr. Naumast þörf að taka slíkt í stjskr.

21. Almennt um lífskjör, vernd mæðra og barna., 25. gr. Sp.
Ekkert samsvarandi Evr. Sbr. 70. og 71. gr. stjskrarinnar.

22. Réttur til menntunar og þroska, 26. gr. Sp. Ekkert samsvarandi í Evr. . Sbr. 71. gr. stjskr. Skólalöggjöfin.

Ýmsar yfirlýsingar Sp í þessa átt stafa væntanleg af því, að ýmsir félagar Sp. eru víst skammt á veg komnir í þessum efnum, og hefur því víst þótt ástæða til að "binda ~~x~~xx pá við ýmis loforð, hversu haldgott sem það "band" kann að reynast.

Tvennt hefur víst vakað fyrir höfundum mannréttindaskráanna:
Réttindaákvæði almennt og jafnrétti um notkun eða neyzlu réttindanna.
Hér á landi mun mega segja, að hvorutveggja sé fullnægt í skipun þeirri, sem hér er á þessum málum og hefur sumt stoð í skráðum lögum og sumt í grundvallarreglum réttar vors.